

พระราชบัญญัติวินัยกองอาสารักษาดินแดน

พ.ศ. 2509

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สัງวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2509

เป็นปีที่ 21 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวินัยกองอาสารักษาดินแดน

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติวินัยกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. 2509

มาตรา 2⁽¹⁾ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

วินัย

มาตรา 4 วินัย คือ การที่ต้องประพฤติหรือปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบและแบบธรรมเนียมของกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา 5 ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ และสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนเฉพาะในขณะที่ยังเป็นหมู่ หมวด กองร้อย หรือในเวลาปฏิบัติงานตามหน้าที่ ต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้กระทำความผิดวินัยต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 2

มาตรา 6 การกระทำความผิดวินัยให้รวมถึงการกระทำต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) คดีดัง ขัดขืน หลีกเลียง หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่

- (2) ไม่รักษาระเบียบการเคารพพระหว่างผู้ใหญ่ผู้น้อย
- (3) ไม่รักษามรรยาทให้ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมของกองอาสารักษาดินแดน
- (4) ก่อให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีในกองอาสารักษาดินแดน
- (5) เกียจคร้าน ละทิ้ง หรือเล่นเล่ต่อหน้าที่
- (6) กล่าวเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
- (7) ใช้กิริยาจาไม่สมควรหรือประพฤติไม่สมควร
- (8) ไม่ตักเตือนสั่งสอน หรือไม่ลงทัณฑ์ผู้อยู่ในบังคับบัญชาที่กระทำผิดตามโทษานุโทษ
- (9) เสพสุราขมาจนเสียกิริยา หรือเสพยาเสพติดให้โทษ
- (10) กระทำด้วยประการใด ๆ เป็นเชิงบังคับผู้บังคับบัญชาเป็นทางทำให้เสียวินัยกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา 7 ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่สอดส่องอบรมเจ้าหน้าที่และสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนให้ประพฤติหรือปฏิบัติตนอยู่ในวินัยโดยเคร่งครัด

หมวด 2

การลงทัณฑ์

มาตรา 8 ทัณฑ์ที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย มีสามสถาน

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ทัณฑกรรม
- (3) กักบริเวณ

มาตรา 9 ภาคทัณฑ์ ใช้สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย แต่มีเหตุอันควรปรานี โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏไว้เป็นหนังสือ และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 10 ทัณฑกรรม ใช้สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย โดยให้ทำงานสุขาภิบาล งานโยธา หรืองานอื่นทำนองเดียวกันเพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งตนจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว

มาตรา 11 กักบริเวณ ใช้สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย โดยกักตัวไว้ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดตามแต่จะกำหนดให้

มาตรา 12 ห้ามลงทัณฑ์อย่างอื่นนอกจากทัณฑ์ที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 8 และให้ลงทัณฑ์ได้เพียงสถานเดียว

มาตรา 13 ผู้ใดมีอำนาจเป็นผู้ลงทัณฑ์ชั้นใด และผู้ใดเป็นผู้รับทัณฑ์ชั้นใด ให้เป็นไปตามตารางชั้นผู้ลงทัณฑ์และผู้รับทัณฑ์ และตารางกำหนดทัณฑ์ทั้ยพระราชบัญญัตินี้

ผู้รักษาการในตำแหน่ง ผู้รักษาการแทน หรือผู้ทำการแทนในตำแหน่งใดให้ถือเสมือนเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนั้น แต่

ถ้าผู้นั้นมียศตั้งแต่ชั้นนายหมูลงมาจะใช้อำนาจของตำแหน่งผู้บังคับหมวดขึ้นไปในการลงทัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้
ผู้ที่เห็นว่าทัณฑ์ชั้นใด ให้ถือเสมือนมียศชั้นนั้น

มาตรา 14 ผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ และสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน เฉพาะในเวลาปฏิบัติงานตามหน้าที่อยู่ใน
บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารตามกฎหมายว่าด้วยกองอาสารักษาดินแดน ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเป็นผู้มีอำนาจลงทัณฑ์
ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารผู้ใด จะมีตำแหน่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นใด มีอำนาจเป็นผู้ลงทัณฑ์ชั้นใด ให้ถือเกณฑ์ตามตาราง
เกณฑ์เทียบชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 15 ก่อนที่จะลงทัณฑ์ผู้ใดให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวน ผู้เป็นประธาน
กรรมการต้องมียศสูงกว่าผู้ถูกสอบสวนและผู้ที่เป็นกรรมการต้องมียศไม่ต่ำกว่าผู้ถูกสอบสวน

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดต่อหน้าผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์หรือได้รับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชานั้น
ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์สั่งลงทัณฑ์ได้โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวน

มาตรา 16 การสั่งลงทัณฑ์ผู้ใด ต้องพิจารณาให้ได้รับความชัดเสียก่อนว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงแล้วจึงสั่งลงทัณฑ์ตาม
ควรแก่ความผิดนั้น และในคำสั่งลงทัณฑ์ให้แสดงความผิดว่ากระทำความผิดวินัยตามมาตราใดและข้อใด

มาตรา 17 การสั่งลงทัณฑ์ผู้มียศตั้งแต่ชั้นนายหมูลงขึ้นไป ให้ผู้สั่งลงทัณฑ์รายงานตามลำดับชั้นจนถึงผู้บัญชาการ

มาตรา 18 ถ้าผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับทัณฑ์เกินกว่าอำนาจที่ผู้บังคับบัญชาชั้นใดจะสั่งลงทัณฑ์ได้ ให้รายงานชี้แจง
แสดงความคิดของผู้กระทำความผิดตลอดจนความเห็นในการที่จะสั่งลงทัณฑ์ เสนอไปตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาที่มี
อำนาจสั่งลงทัณฑ์ได้ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชานั้นพิจารณาสั่งการต่อไป

มาตรา 19 เมื่อผู้มีอำนาจได้สั่งลงทัณฑ์ผู้ใดแล้ว ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเหนือผู้สั่งลงทัณฑ์อาจสั่งเพิ่มทัณฑ์ ลด
ทัณฑ์ หรือยกทัณฑ์เสียก็ได้ ในกรณีสั่งเพิ่มทัณฑ์ ทัณฑ์ที่สั่งเพิ่มขึ้นนั้น รวมกับทัณฑ์ที่สั่งไว้แล้วต้องไม่เกินอำนาจของผู้
ที่สั่งเพิ่ม

หมวด 3

การร้องทุกข์

มาตรา 20 เมื่อผู้อยู่ในบังคับบัญชาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจ หรือสั่งลงทัณฑ์ในทางที่ผิด หรือไม่เป็นธรรม
หรือผิดกฎหมาย ระเบียบแบบธรรมเนียม หรือวินัยกองอาสารักษาดินแดน หรือเห็นว่าตนเสียประโยชน์หรือสิทธิตามที่
ควรได้ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ทราบชัดว่าตนได้รับความเดือดร้อนจากผู้ใดให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรงของตน

เพื่อเสนอต่อไปตามลำดับชั้นจนถึงผู้ที่ต้องการได้สวนและแก้ไขความเดือดร้อนนั้นได้

มาตรา 21 การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือมีรายละเอียดและเหตุผลโดยชัดเจน พร้อมด้วยลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ คำร้องทุกข์ฉบับใดไม่มีลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์จะรับพิจารณาไม่ได้ แต่ถ้าร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้ผู้รับคำร้องทุกข์บันทึกข้อความสำคัญของเรื่องที่ร้องทุกข์นั้นไว้ พร้อมกับลงวัน เดือน ปี และลายมือชื่อผู้รับคำร้องทุกข์ แล้วอ่านให้ผู้ร้องทุกข์ฟังตามที่จดไว้และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้

มาตรา 22 การร้องทุกข์จะกระทำได้แต่สำหรับตนเองเท่านั้นห้ามร้องทุกข์แทนผู้อื่น และห้ามลงชื่อรวมกัน หรือเข้ามาร้องทุกข์พร้อมกันหลายคน และห้ามประชุมกันเพื่อหารือเรื่องจะร้องทุกข์

มาตรา 23 ห้ามร้องทุกข์ในเวลาที่ตนกำลังเข้าแถว หรือในขณะที่กำลังทำหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด และห้ามร้องทุกข์ก่อนยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่ที่มีเหตุร้องทุกข์เกิดขึ้น

มาตรา 24 ห้ามร้องทุกข์ว่าผู้บังคับบัญชาลงทัณฑ์หนักเกินไปถ้าหากว่าผู้บังคับบัญชานั้นมิได้ลงทัณฑ์เกินอำนาจที่จะกระทำได้ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 2

มาตรา 25 เมื่อผู้ใดร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบดังกล่าวแล้ว และเวลาล่วงพ้นไปเจ็ดวันยังมีได้รับคำชี้แจงประการใด ทั้งความเดือดร้อนก็ยังไม่ปลดเปลื้องไป ให้ร้องทุกข์ใหม่ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นสูงถัดขึ้นไปเป็นลำดับอีก และในการร้องทุกข์ครั้งนี้ให้ชี้แจงด้วยว่า ได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นใดมาแล้วแต่เมื่อใด

มาตรา 26 ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับคำร้องทุกข์รับได้สวน และแก้ความเดือดร้อน หรือชี้แจงให้ผู้ร้องทุกข์เข้าใจ โดยด่วนจะเพิกเฉยเสียไม่ได้ ผู้ใดเพิกเฉยให้ถือว่ากระทำผิดวินัยกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา 27 เมื่อผู้บังคับบัญชาที่ได้รับคำร้องทุกข์ได้ชี้แจงแก่ผู้ร้องทุกข์แล้ว หากผู้ร้องทุกข์ยังไม่หมดสงสัย ก็ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปได้ ในการร้องทุกข์ครั้งนี้ให้ชี้แจงด้วยว่า ได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นใด และได้รับคำชี้แจงอย่างไร

มาตรา 28 ในกรณีที่ปรากฏว่าข้อความที่ร้องทุกข์เป็นความเท็จหรือการร้องทุกข์กระทำไปโดยฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์กระทำผิดวินัยกองอาสารักษาดินแดน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ถนอม กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

ตารางชั้นผู้ลงทัณฑ์และผู้รับทัณฑ์

ตำแหน่ง	เป็นผู้ลงทัณฑ์		เป็นผู้รับทัณฑ์	
	ชั้น	ชั้น		
ผู้บัญชาการ	1	-		
รองผู้บัญชาการ	2	-		
ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	3	-		
ผู้บังคับการจังหวัด	4	ก		
รองผู้บังคับการจังหวัด	5	ข		
ผู้บังคับกองร้อย	6	ก		
รองผู้บังคับกองร้อย	7	ง		
ผู้บังคับหมวด	8	จ		
จำกองร้อย	-	ฉ		
ผู้บังคับหมู่	-	ช		
สมาชิกประเภทประจำกอง	-	ซ		

ตารางเกณฑ์เทียบชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร

ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ตามมาตรา 14

ตำแหน่ง	เกณฑ์เทียบ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	ผู้บัญชาการ
แม่ทัพ	รองผู้บัญชาการ
ผู้บัญชาการกองพล	ผู้บังคับการกองเรือ
ผู้บัญชาการกองพลปืน	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ
ผู้บังคับการกรม	ผู้บังคับหมวดเรือ
ผู้บังคับหมวดเรือ	ผู้บังคับกองปืน
ผู้บังคับกองพัน	ผู้บังคับการเรือชั้น 1
ผู้บังคับการเรือชั้น 1	ผู้บังคับฝูงบิน
หรือผู้บังคับการเรือชั้น 2	
ต้นเรือชั้น 1	ผู้บังคับหมวดบินชั้น 1
ผู้บังคับกองร้อย	ผู้บังคับการเรือชั้น 3
ต้นเรือชั้น 2	
ผู้บังคับหมวดบินชั้น 2	ผู้บังคับกองร้อย
ผู้บังคับหมวด ต้นเรือชั้น 3	ผู้บังคับหมวดบินชั้น 3
	รองผู้บังคับกองร้อย

ตารางกำหนดทัศนั

ผู้ลงบันทึก | นักกิจกรรม | กักบริเวณ
| ผู้รับบันทึก | ผู้รับบันทึก

|---|---|---|---|---|---|---|---|
 ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ ᨧᩢ᩠ᨦ -

| ဂ | ဖ | ဖ | ဂ | ဗ | ဂ | င | ခ | ဂ | ဖ | ဖ

|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
 |วัน |วัน |วัน |วัน |วัน |วัน |วัน |วัน |วัน |วัน |วัน |วัน

ชั้น 1 | 3 | 3 | 3 | 20 | 30 | 45 | 60 | 60 | 90 | 90 | 120

Table 2 | 3 | 3 | 3 | 15 | 20 | 30 | 45 | 45 | 60 | 60 | 90

ชั้น 3 | 3 | 3 | 3 | 7 | 10 | 15 | 20 | 20 | 45 | 45 | 60

ข 4 3 | 3 | 3 | - | - | 3 | 7 | 7 | 15 | 15 | 20

ข้อ 5 | 3 | 3 | 3 | - | - | - | 5 | 5 | 10 | 10 | 15

ขั้น 6 | 2 | 2 | 2 | - | - | - | 3 | 3 | 7 | 7 | 10

ขั้น 7 | - | 2 | 2 | - | - | - | - | - | 3 | 3 | 7

ဗုံ ၈ | - | ၁ | ၁ | - | - | - | - | - | ၂ | ၅

หมายเหตุ

- กำหนดทัศนคติในตารางนี้ คือกำหนดที่สูงที่สุด ผู้สังเกตจะสังเกตทัศนคติไม่ได้แต่ทำได้
- ทัศนคติที่กำหนดไว้เป็นวัน ๆ หมายความว่า ทำทัศนคติทุก ๆ วันจนกว่าจะครบกำหนด ในวันหนึ่งนั้นผู้ที่สังเกตจะกำหนดทัศนคติได้ไม่เกินวันละ 6 ชั่วโมง แต่ถ้าให้อยู่เวรยามในวันหนึ่งต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาอยู่เวรยามตามปกติ ผู้ใดจะสังเกตทัศนคติให้กำหนดโดยชัดเจนว่า ทัศนคติกี่วัน วันละกี่ชั่วโมง

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. 2497 กำหนดว่า วินัยและการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยของเจ้าหน้าที่และสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยของอาสารักษาดินแดน จึงได้ตราพระราชบัญญัติวินัยของอาสารักษาดินแดนขึ้น

